ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 2 Αυγούστου 2026 - Θ' Ματθαίου (Ματθ. ιδ' 22-34)

Σήμερα στο ιερό Ευαγγέλιο, αγαπητοί μου αδελφοί, είδαμε τους Αποστόλους να περνούν μία μεγάλη δοκιμασία, να φθάνουν λίγο πριν τον θάνατο. Κι ενώ κινδύνευαν να βουλιάξουν, μέσα στην λίμνη της Γεννησαρέτ, ενώ κινδύνευε η βάρκα τους να αναποδογυρίσει και αυτοί να πέσουν στο νερό και να πνιγούν από τα μεγάλα κύματα, ο Χριστός τους έσωσε. Είναι ένα θαύμα που βίωσαν οι Μαθητές και από κει και πέρα δεν το ξέχασαν ποτέ στην ζωή τους.

Μέχρι όμως να έρθει η ώρα να τους σώσει ο Χριστός, μέσα τους έλεγαν αυτό το «γιατί», που όλοι μας λέμε συχνά. Γιατί ο Κύριός μας μας διέταξε να πλεύσουμε βραδιάτικα; Γιατί μας έστειλε στην άλλη πλευρά της λίμνης; Γιατί δεν μας άφησε να Τον περιμένουμε; Αφού ξέρουμε ότι είναι ο Υιός του Θεού, που πριν από λίγο χόρτασε με τον λόγο Του πέντε χιλιάδες άνδρες. Για ποιο λόγο μας έβαλε σ' αυτήν την μεγάλη δοκιμασία;

Αλλά κι εμείς αναρωτιόμαστε: Γιατί ο Χριστός έστειλε τους Αποστόλους να διασχίσουν την λίμνη, αφού ήξερε ότι θα σηκωνόταν άνεμος δυνατός; Γιατί τους έβαλε σ' αυτόν τον πειρασμό; Αυτό είναι το θέλημά Του, να τρομάζουμε εμείς οι άνθρωποι, να αγχωνόμαστε, να στενοχωρούμαστε;

Ο Χριστός, όταν επιτρέπει κάποια δοκιμασία, έχει τον λόγο Του. Όταν επιτρέπει κάποιον πειρασμό, όταν επιτρέπει να περιπλακούμε σε μια δύσκολη κατάσταση, έχει τον λόγο Του. Και εάν λίγο εξετάσουμε, μπορούμε να βρούμε κάθε φορά για ποιο λόγο επιτρέπει την δοκιμασία. Αλλά, κι αν ακόμα δεν βρούμε τον λόγο, ας γνωρίζουμε ότι ο Θεός ξέρει πάντα ποιο είναι το καλό μας. Και κυρίως ποιο είναι το καλό της ψυχής μας.

Στην προκειμένη περίπτωση, για ποιο λόγο επέτρεψε την δοκιμασία; Είπαμε ότι οι Απόστολοι μπήκαν μέσα στο καραβάκι μετά το θαύμα του χορτασμού των πεντακισχιλίων. Τότε που είχαν χορτάσει πέντε χιλιάδες άνδρες, χωρίς τις γυναίκες και τα παιδιά, με πέντε μόνο ψωμιά και δύο ψάρια. Τότε όμως, οι Απόστολοι σκέφτηκαν: «Η ομάδα μας έχει δύναμη μεγάλη. Μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα, έχοντας αυτόν τον

αρχηγό». Νόμισαν ότι είναι παντοδύναμοι. Νόμισαν ότι δεν υπάρχει τίποτα στην γη που να μπορεί να τους κάνει κακό. Κι επειδή άρχισαν τέτοιες σκέψεις να κυριεύουν το μυαλό τους, επειδή άρχισαν να νιώθουν τόσο αυτάρκεις και δυνατοί, δηλαδή επειδή υψώθηκε ο εγωισμός τους, ο Κύριος θέλησε να τους ταπεινώσει. Θέλησε να τους δείξει ότι δεν είναι τίποτα. Θέλησε να τους δείξει ότι, εάν δεν είναι κοντά τους ο ίδιος, δεν έχουν καμία δύναμη. Γι' αυτό και τους έστειλε μόνους τους. Σαν να τους έλεγε: «Μπείτε τώρα μέσα στο καραβάκι σας και θα δείτε πόσο δυνατοί είστε!».

Κι όντως, όταν έφτασαν στο κέντρο της λίμνης, τότε κατάλαβαν ότι δεν είχαν καμία δύναμη. Τότε κατάλαβαν ότι λίγο αεράκι μόνο ήταν ικανό να τους αφαιρέσει την ζωή. Ταπεινώθηκαν λοιπόν με αυτόν τον πειρασμό. Και κατάλαβαν ότι έπρεπε να είναι συνεχώς κοντά στον Διδάσκαλό τους.

Να λοιπόν, που ο Χριστός μας, όταν επιτρέπει κάποια δοκιμασία, ξέρει γιατί το κάνει. Θέλει να μας παιδαγωγήσει, θέλει να μας διδάξει. Και κυρίως θέλει να μάθουμε να είμαστε ταπεινοί. Κάθε φορά που εμείς έχουμε εγωισμό και επαιρόμαστε ότι είμαστε κάποιοι, ότι έχουμε εξυπνάδα, ότι γνωρίζουμε πράγματα, ότι μπορούμε να καταφέρουμε πολλά, τότε ο Θεός επιτρέπει πειρασμούς. Και από αυτούς, ταπεινωνόμαστε και καταλαβαίνουμε ότι δεν είμαστε τίποτα εμείς οι άνθρωποι, ότι δεν έχουμε καμία δύναμη, εάν δεν μας την δώσει ο ίδιος ο Χριστός.

Να λοιπόν, τι πρέπει να σκεφτόμαστε κάθε φορά που βρισκόμαστε σε μία δυσκολία, σε έναν πειρασμό. Να σκεφτόμαστε ότι κάτι κακό κάναμε, ότι κάτι θέλει να μας δείξει ο Χριστός, ότι κάτι πρέπει να διορθώσουμε. Ίσως υπερηφανευθήκαμε, ίσως κάτι άλλο. Εάν έτσι αντιμετωπίζουμε τους πειρασμούς, τότε το κέρδος θα είναι μεγάλο. Τότε οι δοκιμασίες δεν θα έρχονται απλώς για να μας στενοχωρούν, αλλά θα μας κάνουν πιο πνευματικούς ανθρώπους. Θα ωφελούμαστε. Και θα πλησιάζουμε πιο πολύ τον Χριστό.

Εμείς, κάθε φορά που βρισκόμαστε σε τέτοιες καταστάσεις –οι οποίες συνεχώς μέσα στην ζωή θα έρχονται– ας μην λέμε «γιατί». Ας λέμε: «Δόξα τω Θεώ! Ξέρει ο Θεός. Για το καλό μου είναι και αυτό. Ας μου δώσει μόνο δύναμη και φωτισμό ο Θεός, ώστε να καταλάβω γιατί συμβαίνει και να ωφεληθώ από αυτήν την δοκιμασία». Και να δοξάζουμε έτσι το όνομα του Χριστού μας εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.